

Dokument, indføres Bestemmelser ham til Ungunst, der ere i Modstrid med, hvad der staar i Kontrabogen. Paa et Kontor, hvor der er en hel Del Folk tilstede, og maasse af dem Folk, som ikke ganffe kunne forstaa Op-læsningen af et saadant Dokument, undse de sig maasse ved at gjøre Indsigelse gjældende, hvor der er en eller anden mindre Uoverensstemmelse. — For at sikre disse imod, at der af Bannvare eller af anden Grund skulde komme Noget ind, som ikke er i Overensstemmelse med, hvad der mundtlig er indgaaet med Skibsføreren, og hvad der er indført i Kontrabogen, er denne Bestemmelse indsat; skulde en Sømand være syg eller ved lovligt Forfald være hindret fra at være tilstede ved Udmonstringen, vil han i sin Kontrabog kunne se, hvad hans Rettighed i den Henseende er. Derfor er det foreslaaet, at naar der er Uoverensstemmelse mellem disse to Dokumenter, som ikke er rettet inden Udmonstring finder Sted, er den for Sømanden gunstigste Bestemmelse den gjældende. Det første Stykke i den nye § 5 er det Gamle, hidtil Gjældende. Der har, saa forekommer det mig, under Forhandlingerne været yttret Tvivl om, hvorvidt Monstringsbestyrerne i Provindserne ere forpligtede til at paase Rigtigheden af Førelsen af Kontrabogen. Det er imidlertid aldeles utvivlsomt, at det efter de hidtil gjældende Regler er Monstringsbestyrernes Pligt, og derfor er det første Stykke af § 5 kun en Tydeliggjørelse af, hvad der i den Henseende hidtil har været gjældende. I § 5, 2det og 3die Stykke, er Flertallet gaaet ind paa at fastsætte nærmere Bestemmelser for, hvorledes den offentlige Godkjendelse af Overenskomstens Indgaaelse og Afregningens Rigtighed skal foretages for den offentlige Autoritet, som vi have nævnt, nemlig Monstringsbestyreren. Vi tro, at der i den Henseende er givet al mulig Betryggelse til alle Sider, og jeg skal med disse Bemærkninger endvidere nævne, at i Slutningen af det andet Stykke siges der udtrykkelig, at udenfor de nævnte Tilfælde, hvor Reisen gaar længere end til Nord- og Østersøen, kan der foretages en saadant offentlig Godkjendelse, naar enten Skibsføreren eller Mandskabet begjærer det.

Den sidste Bestemmelse i § 5, som vi have foreslaaet, er væsentlig kun det hidtil Bestaaende. Vi have altsaa i dette Hovedforslag under Nr. 1 indført, som vi formene, hensigtsmæssige og tydelige Bestemmelser med Hensyn til Kontrabøgerne, og dernæst foreslaaet Ophævelse af skriftlige Forhyringskontrakter samt Bestemmelser om, hvorledes Monstringsbestyrerne skulle udføre de dem i den Henseende paahvilende Forretninger. Nu vil man se, at, dersom man tror at kunne godkjende vort Forslag om, at Forpligtelsen til Forhyringskontrakter bortfalder, vil der ved den allervæsentligste Del af de Forretninger, som hidtil have paaligget Vatereskoulen, være bortfalden og der ved ogsaa Paastanden om Vatereskoutens Nødvendighed i en væsentlig Grad være svækket. Jeg finder det derfor ikke unaturligt, at de, der holde paa en Vatereskout, ogsaa til en vis Grad maa være imod Indskrænkningen af Forpligtelsen med Hensyn til Forhyringskontrakter. Under Nr. 4, som er stillet til § 2, er Udvalgets Flertal og dets Mindretal enige i, — idet jeg dog skal henvise til de Ytringer, hvormed man har motiveret dem hver for sig i Betænkningen, — at sidste Stykke af § 2 udgaaet, nemlig, at der ikke længere skal foretages nogen Afkortning af Mandskabets Hyre paa Vatereskoutkontoret; det er Tanken i den sidste Del af Mindretallets Forslag under Nr. 5. Selvfølgelig kan § 2, 1ste Stykke, hvortil Mindretallet har stillet Forslag til en lille Sprogændring, ikke blive staaende, hvis man anerkjender Flertallets Forslag under Nr. 1, og man har derfor foreslaaet, saaledes som Flertallets Forslag under Nr. 4 angiver det, at i det Tilfælde, man ønsker frivilligt at oprette Forhyringskontrakt og ønsker Hjælp dertil af Monstringsbestyreren, saa skulle de der nævnte Gebyrer erlægges, og disse Gebyrer ere da igjen de samme, som findes i Lovforslaget, saaledes som det foretigger. At § 3, § 4 og 1ste Stykke af § 5 maa udgaa, naar Udvalgets Forslag under Nr. 1 vedtages, turde vel anses for en Selvfølge. Med Hensyn til § 6 have vi atter et Punkt, hvor hele Udvalget er enigt, idet man nemlig ikke kan erkjende det for hensigtsmæssigt at lade den mgjældende Forpligtelse for Vatereskouten til at staffe